

NORE-NYTT



*Villa Nore,
Mysen*



Nummer 2 – 2003
10. november
Utgivelse nr. 27
Årgang 13

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ÅSTFOLD



40 års
Veteran-
juvel
Side 6

Barne-
aksjonen
2003
Side 7



Redaktøren mener:

Lever vi et samfunn av sytere og klagere? En kan knapt åpne en avis for klagene strømmer over en. Noen, men ikke alle, klager på skatten, et aktuelt tema i disse dager da skattelistene er lagt ut. Det klages over matvarepriser, bensinpriser, avgifter av alle slag og mye annet som en stor del av befolkningen åpenbart er mer eller mindre misfornøyd med.

Undertegnede har f.t. gleden av å jobbe som rådgiver i et større internasjonalt prosjekt der det bl.a deltar ungdom fra 7 land i Nord Europa. 15-18 åringer fra Latvia, Estland, Litauen, Russland, Finland, Sverige og Norge møtes relativt jevnlig for å utveksle erfaringer. Felles for dem er at de aller fleste er elever i videregående skoler i sine respektive hjemland. Vi som leder prosjektet har derfor en unik mulighet til å vurdere ungdommene opp mot hverandre. Hva er det vi finner? Særlig i de Baltiske stater, men også til en viss grad i Russland, opplever vi svært vitebegjærlige, motiverte og engasjerte elever som vil opp og fram. Det er som om det nye Europa, etter jernteppets fall, har gitt disse unge en unik sjanse til å komme seg ut i verden, gjennom de muligheter som byr seg i form av stipendier og studier i fremmede land, og ikke minst mulighetene til å lære seg godt engelsk i det praktiske liv og ikke bare på skolebenken. Det deltar elever i prosjektet som på mindre tid enn ett år har lært seg et utmerket engelsk, og de snakker språket godt nok til at de uten sjenanse kan holde innlegg på større internasjonale konferanser. Ikke minst kommuniserer de med hverandre både gjennom Internett og ved direkte kontakt. Klage på ting og forhold som angår dem i deres liv, hører vi sjelden eller aldri.

Hva slags bakgrunn har så disse elevene? Mange av dem kommer fra familier med dårlig økonomi, flere av dem bor sammen med mor, far, søsken og i noen tilfeller også en eller flere besteforeldre, i leiligheter fra 40-60 kvm og oppover, og i en standard som ligger langt tilbake for det de fleste i dagens Norge opplever. I f.eks Latvia, et land hvor Rimi har mange butikker, ligger matvareprisene godt under det vi betaler her, kanskje bare omtrent halvparten av det vi betaler, men likevel er det lett å se at varene der "koster" det enkelte hushold langt mer enn hos oss. For lønnsnivået er bare en brøkdel av vårt. Vi har med oss i prosjektet voksne eksperter med svært god utdannelse, og som er relativt godt lønnet i sine land, men hvor lønnsnivået til sammenligning ligger i størrelsesorden 50.000 kroner pr. år. Da er det kanskje heller slik at det er de som burde klage over Rimi-prisene og ikke vi, som har mange ganger så høy årslønn.

Bensinen i Latvia koster 5-6 kroner pr. liter, og omtrent samme nivå finner vi i de andre Baltiske statene. I Russland noe billigere. Men likevel, i forhold til kjøpekraft betaler våre venner som bor i disse landene mye mer pr. liter enn vi gjør.

Våre norske, svenske og finske ungdommer som deltar i prosjektet, kommer nok i mange tilfeller tilbake fra besøk i de Baltiske stater og Russland med et helt annet syn på sitt eget liv der de fleste bor i store og gode boliger, enn sine venner i tidligere jernteppe-land. Selvsagt er også mange av ungdommene i Norge, Sverige og Finland motiverte og hardt arbeidende, men har kanskje en litt annen holdning til det å



Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2003
Årgang 13
10. november 2003
Utgivelse nr. 27

Redaksjonskomité:
Laila Fimland
Björg Skjenneberg
Bjørn R. Opjordsmoen
Svein Olav Agnalt

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: si-o@online.no evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Redaktøren mener	2
Minneord	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	5
40 års Veteranjuvel	6
Lokal organisering av Barneaksjonen 2003	7
Info. om Barneaksjonen fra Ordenen	7
Cecilias sommermøte	8
Stor, historisk merkedag i 2004	9
Ut på tur – aldri sur	10
Internasjonale OF-dager	11
Loge Nr. 31 Cecilias Kollegium	12
Vet du det?	12
Årsmøte i Søstertreff	13
Allehelgensdag 2003	13
Rebekkaloge nr. 12 Dagmar-kjällan – 25 års jubileum	14
Et annerledes Juleevangelie	16

Lilly Bentsen til minne

En av våre eldste søstre er gått bort.

Søster Lilly Bentsen døde 14. oktober 2003 og ble begravet ved Trømborg kirke den 21. oktober med familie, venner og mange losjesøstre tilstede.

Søster Lilly ble født i Nissedal i Telemark 10.01.1916 og oppnådde den høye alder av 87 år.

I Loge Cecilia ble hun innviet 25.02.63, og hun ble tildelt 40 års veteranjuvel 24.03.03. I losjen var hun Inspektør fra 1983 til 1986.

Jeg hadde den store glede å kjenne Lilly gjennom alle disse 40 år i vår losje. Hun var et varmt, blidt og vennlig menneske. Hun vokste opp i Nissedal, og hun fortalte interessant om sine barne og ungdomsår der og om sine søstre som hun møtte jevnlig helt til de siste år. Vi forsto at hun elsket Telemark. Det var også i Telemark hun

traff sin mann. På den tiden reiste han rundt og satte opp møller.

Hun hadde mye å fortelle om sine rike år på Brattfoss. Brattfoss var jo inntil for bare et par tiår siden litt av et sted, med eget kraftanlegg, mølle og frørenseri, snekkerverksted, smie og mekanisk verksted.

Det var nok å henge fingrene i, og hun sto ved sin manns side i det meste arbeidet på gården. Folk husker enda hvordan hun lett vippet 50-kilossekker opp på trallen ved mølla. Dette holdt hun på med opp til hun var 70 år.

Lilly var veldig glad i blomster og planter. Hun kunne gå rundt og fortelle hva hver plante het. Den siste tiden på Brattfoss var hun bekymret over at hun ikke skulle klare å stelle plantene sine – det var jo masser av dem. På grunn av helsen, flyttet hun



til Fossum for ca. 2 år siden. Der trivdes hun godt.

Lilly var en trofast losjesøster.

Hun møtte så ofte hun kunne, men på grunn av helsen de siste årene ble det ikke så ofte. Men da hun ble tildelt 40 års veteranjuvel i vår var hun tilstede, strålende fornøyd og opplagt.

Vi synes det er trist at vi ikke mer skal se henne på våre søstertreff og losjemøter. Hun var en representant for Vennskap, Kjærlighet og Sannet, og vi lyser fred over hennes minne.

Boja

jobbe systematisk og hardt for å oppnå det en helst ønsker seg i livet. Kanskje tar vi mye mer av vår velstand for gitt enn de som lever i en helt annen økonomisk tilstand og hver dag må kjempe for å nå sine mål. De klagene som ofte fremføres i vårt rike land, hører vi sjelden noe til når vi kommer til samarbeidspartnerne i øst.

Elevene i norske skoler gjennomfører år om annet aktiviteter der målsettingen er å samle inn penger til gode formål i det vi kaller den 3dje verden. Operasjon Dagsverk er kjent for mange. Vår lokalavis hadde nylig et intervju med noen få ungdommer som ikke ville delta i dette innsamlingsarbeidet, da – som de hevdet til avisen – det er nok av problemer her hjemme. F.eks i eldreomsorgen. Ja, slik taler vel en ung-

dom som knapt har hatt anledning til å studere levekårene til andre rundt om i verden. De fleste norske ungdommer viser ikke slike holdninger, noe resultatene fra Operasjon Dagsverk vitner om, og godt er det.

Om noen dager har vi vår egen innsamlingsaksjon til beste for en barneby i San Vicente, El Salvador. Logene Cecilia og Håkon Håkonsson har sammen blitt tildelt en kvote på noe under 100 innsamlingsbøsser. Våre søstre i Cecilia har overoppfylt sin kvote, mens vi i Håkon Håkonsson må innse at vi pr. 1. november kun har klart å få med oss 21 av våre egne brødre som bøssebærere. Altså godt under halvparten av vår kvote. Burde ikke dette føre til en viss selvransakelse internt i våre egne rekker, der vi stiller

spørsmålet om hvorfor ikke interessen er større? Eller er det kanskje slik at flere av våre medlemmer ønsker å innbetale direkte til innsamlingskontoen? Antagelig vil innsamlingsresultatet gi oss et svar på dette.

Like fullt vil alle som har meldt seg som bøssebærere, enten de kommer fra Cecilia, Håkon Håkonsson eller er SOS-frivillige, bli gitt alle mulige gode ønsker for innsamlingsaksjonen, vel vitende at de er med på noe stort. Å skape en permanent barneby for forlatte og sultende barn i El Salvador, en barneby som for all fremtid skal bære Odd Fellow's navn.

Lykke til med aksjonen.

Bjørn R. Opjordsmoen



Rebukkataloge nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Veteranjuveltildeling:

40 års veteranjuvel ble tildelt Eks OM Jenny Christine Eeg på Villa Nore 13/10 2003.
Vi gratulerer.

2004

04.01 Juletreffest på Villa Nore kl. 16.00 (Søndag)
12.01 Fest Loge v/Nyttår m/ledsager

40 års Ve.Ju 08.03.04 Eks OM Kari Skadsheim
25 års Ve.Ju 24.04.04 Eks OM Lene Marie Eek
Vi gratulerer.

Nye søstre:

12. mai 2003
ble to nye søstre
opptatt, nemlig:

Oddrun Korsvik
Kure, Askim,
f. 21.03.1950.
Hennes fadder
er Solveig
Lauritsen.



Jubilanter 2004:

Grethe Korterud 60 år 21.04.2004
Ruth Buckholm Eide 60 år 07.06.2004
Vi gratulerer.

24.04 – 25.04

Treriksmøte med besøk fra Sverige og Finland.



Anne Kari Lillestrand, Askim,
f. 09.12.1952.
Hennes fadder
er May Sissel
Skjolden.

JUBILANTER

På oppfordring fra medlemmer i vår kvinnelose undersøkte redaktøren om Odd Fellow bladet ville ta inn bilder m/tekst av våre egne jubilanter, som enten ble tildelt 40 eller 50 års veteranjuvel. Dessverre var svaret negativt. Redaktøren meddelte at skulle en slik praksis fortsette, ville hvert nummer av bladet bli fylt av referater fra slike tildelinger landet rundt.

Dette til orientering for medlemmene av Cecilia og Håkon Håkonsson.

NY REDAKSJONSKOMITE I NORENYTT

De nye er:
Laila Fimland og Bjørg Skjenneberg

Bjørn R. Opjordsmoen og Svein Olav Agnalt
fortsetter inntil videre.



ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter 2004

Karlsrud, Per	1924.05.18	80 år
Diskerud, Erik M.	1924.06.26	80 år
Lintho, Aage	1929.01.27	75 år
Olsson, Nils Wilhelm	1929.08.01	75 år
Høilund, Tormod	1934.04.03	70 år
Herstad, Arnfinn	1934.06.27	70 år
Garai, Frigyes	1934.11.02	70 år
Forvik, Evald	1944.03.19	60 år
Andersen, John-Willy	1944.06.02	60 år
Ekman, Gøsta	1944.08.17	60 år
Sandvig, Arne S. Uchermann	1944.09.16	60 år
Altenborn, John	1944.10.11	60 år
Sørby, Arne Henning	1944.10.28	60 år
Bye, Rune Johan	1944.12.09	60 år
Austad, Johnny	1954.01.04	50 år

Veteranjuveler 2004

Olsson, Nils Wilhelm, 1870 Ørje

Høsten 2004

25 år Veteranjuvel

Nye brødre



Fotograf: Asbjørn Nedregård

5. juni 2003 ble Per Henrik Westbye, Hobøl, tatt opp.



Fotograf: Asbjørn Nedregård

5. juni 2003 ble Gunnar Harstad, Spydeberg, tatt opp.

VENNSKAP · KJÆRLIGHET · SANNHET

40 ÅRS VETERANJUVEL TIL EKS OVERMESTER LILLEMOR EEK

Mandag 13. oktober 2003 var en stor dag for Rebekkaloge nr. 31 CECILIA.

En kjær søster skulle hedres for sitt trofaste medlemsskap og sitt store engasjement i Odd Fellow Ordenen. Det ble en høytidsstund av de sjeldne.

Eks Rådspresident Guro Lie foresto den høytidelige handlingen. Veteranen ble ført inn av sitt fadderbarn, Liv Berit Johansen som fungerte som Stor Marsjall og med hånden trygt i sin svigerdatter Lene Marie Eeks hånd. På Undermesters stol fungerte Storrepresentant Liv Langås Brynjulfsrud, på Eks Overmesters stol Eks Storrepresentant Kari Skadsheim og på Kapellans stol Eks Overmester Lillegull Lunder. Vi er så heldige som har en dyktig Organist og sangerinner og deres musikk og sang gjorde festaftenen meget spesiell.

40 års Veteranen Lillemor Eek har gått gradene i egen loge "Cecilia", men det var ikke nok – hun hadde mer arbeidskapasitet. Da forberedelsene til leir i Østfold startet opp var hun med, og hun ble vår første Hovedmatriark – et embete hun også utførte med stor dyktighet.

Jubilanten er et "ja"-menneske – en "raus" person med varme og omtanke som favner mange, mange og ikke bare Rebekkasøstre.

Hennes humør er viden kjent. En liten bemerkning eller kommentar i rett tid løser opp enhver situasjon. Hennes nærvær skaper smil og glede.

Ute av logesalen ble vi møtt av et pent dekket høstbord og tradisjonen tro med lys foran alle Veteranene, og vi er ganske mange nå. Det skaper en ekstra stemning ved bordet etter våre Veteranjuvel-tildelinger.

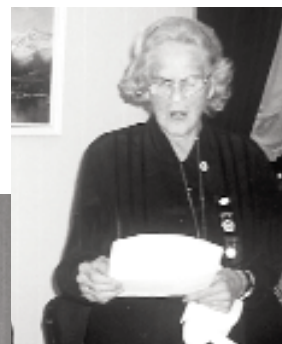
En sprudlende Jubilant satte sitt preg på måltidet. Det var ikke



Lillemor Eek flankert av svigerdatter Lene Marie og fadderbarnet Liv Berit Johansen.



Veteranen selv med Eks RP Guro Lie til venstre og Liv Berit Johansen.



«Veteranen returnerte takkens ord»



DSS Jorun Larsen overrakte også blomster.

enkelt å tale uten kommentarer. Veteranen ble hyllet av OM's fine ord – jeg håper fadderbarnet og niesen Liv Berit fikk frem sin varme takk. Lene Marie takket svigermor og fremførte en flott tale fra sønnen, Per Olav, som ga sin mor (og søster) varme godord. DSS Jorunn Larsen kom med blomster og hilsen fra Distriktsrådet.

Fin avslutning av Eks Rådspresident Guro Lie med "8 roser" som en varm hyllest.

Veteranen returnerte takkens ord på sin spirituelle måte og sangen

til hennes ære skulle hun hjem å synge for sin mann.

40 års Veteranen Lillemor Eek kan med stolthet bære sin Veteranjuvel.

Hun har satt spor etter seg i Rebekkaloge nr. 31 Cecilia og i Odd Fellow Ordenen.

Vi avsluttet logekvelden som i alltid gjør med "Så slukkes lys og lampe".

En uforglemmelig aften var til ende og søstrene gikk hver til sitt fylt av glede og følelse av trygg samhörighet og vennskap.

LBJ

Lokal organisering av Barneaksjonen 2003

Når dette leses er de fleste av innsamlingsbøssene allerede delt ut. Materiellansvarlig er Glenn Paulseth, tlf. 69 89 22 36/ 91 35 52 49 eller 64 97 47 02 arb. Det er han som kontaktes ang. selve bøssene og annet materiell som benyttes under innsamlingsaksjonen. Bøssebæreransvarlig er Gunn Sandvig, tlf 69 82 66 13/95 81 95 85. Hun har ansvaret for registrering av bøssebærere m.v.

Frivillige og logemedlemmer som ikke har fått utdelt bøsse tidligere, møter på Villa Nore,

lørdag 15. november kl. 10.00, der utdelingen skjer.

Innlevering av bøsser og annet materiell skjer på Villa Nore lørdag 22. november fra kl. 15.00. Aksjonen skal avsluttes senest kl. 17.00.

Økonomiansvarlig har ansvaret for opptelling, oppbevaring av penger m.v. Hans Kr. Foss, tlf 69 80 90 16/95 06 79 97 er aksjonens kontaktperson for denne delen av arbeidet.

De innsamlingsansvarlige er: Jorunn Altenborn,

tlf 69 88 25 93, og Ingeborg Evensen, tlf 69 81 50 09.

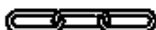
Ansvarlig for de SOS-barnebyer frivillige er Ellen Baastad, tlf 69 82 80 28/97 01 51 34.

Hun har også ansvaret for PR og kontakt med medier.

Barneaksjonsgruppa kan ellers kontaktes gjennom leder, Bjørn R. Opjordsmoen, tlf. 69 83 76 44/95 80 43 95.

**LYKKE TIL
I AKSJONSARBEIDET!**

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE AV ODD FELLOW ORDENEN (I. O. O. F.)



September 2003
TLP. 30 00 00 00
FAX 30 00 00 00
FORRETNINGSKONTOR
40 00 00 00
40 00 00 00

RIST OSLO

Kjære kontaktperson for Landssk SOS-barnebyer

Landsskolen og vårt bidrag til Barneaksjonen til høsten er den største utfordringen Odd Fellow Ordenen i Norge møter nå. I den forbindelse ønsker jeg stor pris på at du har pålagt deg oppdraget med å være kontaktperson for din lege. Slik vi vil vårt mål; å finansiere Odd Fellow-barnebyer er vi avhengig av både vår egen Landssk og vår bladet i Barneaksjonen med Barneaksjonen lykken.

Selv om det viktigste med ordenen er, og skal være, å utvikle den enkelte medlem og bror her vi også gjennom våre budord og forpliktelser til å hjelpe våre medlemmer. Landsskolen har som mål å hjelpe og oppdra de barna våre. Slik barn, de som er blant de svakest og mest utsatte i vår verden.

Vi har gjennom oppdraget med SOS-barnebyer sett oss et høyt mål ved å skape et trygt liv for 120 foreldreløse barn. Skal vi nå dette må vi gjennomføre en handling med alle hjelpe til. Forst ved vår interne innstilling. Landsskolen. Der har vi som mål å samle inn ca. 6 millioner kroner, som du vet tilsvare ca. 300 kroner fra hvert Ordensmedlem. Vi har så langt mottatt ca 4 millioner.

Det er også svært viktig at de av oss, som har mulighet til det, stiller som bøssebærere ved Barneaksjonsdagen den 22. november. Denne aksjonen er avhengig av at det er tilstrekkelig med bøssebærere og innsamlingsaktiviteter i aksjonen. Vår utfordring er å motivere flest mulig brødre og søstre til å stille som bøssebærere. Dette er en oppgave som mange kviser seg for, men skal SOS-barnebyer lykkes slik at vi sammen kan realisere målet om å bygge barnebyen i San Vicente, må vi motivere logemedlemmene til å stå av denne dagen og påta seg en oppgave mange ser som en utfordring.

For å bygge opp motivasjonen til å delta, er din innsett av stor betydning. Den praktiske organiseringen og informasjonen til den enkelte er viktig. Jeg regner med at du har mottatt det meste av informasjon fra SOS-barnebyer. I tillegg vil jeg en appell, at den innlegg som er satt i fremføres under posten "til logene/Ordens beste" i et logemøte. Innlegget er mest som informasjon og motivasjon til å delta i barneaksjonen.

Det er fint om du selv, eventuelt logens OM, kan lese dette opp på et logemøte i god tid før aksjonen. Til sist vil jeg nok en gang til ta deg for den viktige oppgave du har pålagt deg og ønske lykke til med denne utfordring.

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Samhet

Morten Ham
Stor Styr

Liv Berit Johnsen
Stor Sekretær

Morten Ham
Stor Sekretær

Brevtre/brødre,

Vår Orden har alltid stått på ædret og troverdighet.

Da Odd Fellow Ordenen vokste eksplosivt i USA fra 1819, var en av fordringene at Ordensmedlemmene gjorde ord til handling.

Da Ordenen kom til Norge, skjedde det samme. Arbeidet for syfilittiske barn i Kristiania ble lagt merke til. Samarbeidet mellom loger i Norge for å gi disse barna den beste oppvekst, var et konkret utslag av våre budord.

Våre Ordensbrødre har pålagt oss å:

- hjelpe de trengende
- besøke de syke
- begrave de døde
- oppdra de foreldreløse.

Hadde en munk by på 30.000 mennesker blitt rammet av jordskjelv som begravet tusener og raserte halvparten av bebyggelsen, ville vi ha snakket om det i flere hundre år. Det har vi gjort siden Ålvassund brann i 1904.

Nå ligger likene denne katastrofemenneske byen i Norge, som i El Salvador.

Men foreldrene der er en naturlig enda verre. De som har der har like å hjelpe seg med både mangel og fattigdom. De er alene i sin skidighet.

La oss stille oss noen kritiske og menneskelige spørsmål:

- Hva ville vi ha gjort om det var barn i en slik by som gikk hjemløs, foreldreløse og uten hjelp fra familien?
- Eller hvis den byen som hjelp hadde vi sagt at om det var disse og disse barn som var blitt rammet av katastrofen?
- Hva ville vi ha gjort om det var du og jeg som var rammet av katastrofen og ikke hadde mulighet til redning uten gjennom andres godvilje og hjelp?

Harer vi her for vårt indre øre Kapellansens ord om at alt som vi vil at andre skal gjøre mot oss må vi også gjøre mot dem?

Det som er vår utfordring, er å realisere en barneby som ikke bare skal redde det første knall med barn, men som i overordentlig framtid kan ta mot nye generasjoner med barn og gi dem en verdig og god oppvekst til et liv med mening og stolthet.

Vår Orden er internasjonalt i sin karakter. Vi bruker de samme passord og tegn over hele verden. At vi nå i det tredje århundre også blir internasjonalt når det gjelder vårt arbeid for viddeliggjørelsen av våre budord, er ganske naturlig. Det er internasjonalsammenheng av menneskelighetens vesen slik vi har lært den gjennom våre grader.

Over hele verden er det nød. Det er mer enn en enda mer akutt og enda mer hjerteskjærende enn i El Salvador. La oss ikke jukse på det som er enda verre, men la oss løse oppgaven med å bygge SOS-barnebyen i San Vicente på en overbevisende måte.

Hvis alle norske Odd Fellows gir litt av sin velstand, vil dette bli et ekte og troverdig vitnesbyrd på at vi ta våre budord på alvor. Ansvarer for dette berder på hver enkelt av oss.

SOMMERMØTE 2003

Mandag 2. juni, hadde Søsterskillingen invitert til sommermøte. Stedet var Hafslund Hovedgård i Sarpsborg. Dette var nok en tur som vakte stor interesse, for deltagelsen var upåklagelig! Full buss, pluss drosje med 10 personer, til sammen 60 søstre. Det var strålende sol og temmelig varmt i bussen nedover, så de fleste søkte skygge i borggården mens vi ventet på vår tur til omvisning. Vi var så mange at vi ble delt i to puljer. Guiden på vår gruppe var en flink forteller. Han startet med å fortelle om Haftor Johnsen som i 1312 fikk storgården Borregård. Den lå utpå en pynt, og i 1702 raste alt ut i elven. Hafslund ligger på østsiden av Glomma. Den fikk sine setegårdsrettighet relativt sent (år 1608). Da var det adelsmannen Otte Bildt som eiet den. På hans tid vokste også sagbruksdriften fram.

Etter en brann i 1758 ble en ny stor bygning oppført av Peter Elieson, som også anla den store barokkparken. Den ble for øvrig valgt til årets park i 1998. Vi fikk dessverre ikke tid til å spasere i parken, men så den kjente Kongepaviljongen fra vinduene i 2 etasje.

Vandringen som begynte i kjelleren, med anegalleri og gammel pengeboks etc. var en opplevelse. Guiden fortalte levende om male-riene, også de over dørene, gobeliner, porselen o.s.v. o.s.v. krydret med anekdoter. Heller ikke spøkelsen som skremte Vidkun Quisling ble glemt. Alt for mye stoff til å skrive om her. Så min oppfordring til de som ikke fikk med seg turen, ta dere en tur, det er virkelig verdt et besøk. Men dette var ikke alt. – Vi skulle videre.

Bussen tok oss nedover Rv. 111 til Roald Amundsens Minde. En gård ned mot Glomma, der Roald Amundsens familie hadde bodd i



«Veggpryd» på Hafslund Hovedgård.

hans første leveår. På gården der har de innredet låven til spisested og et lite museum. Her ble vi servert en nydelig kald-tallerken og

kjøpte selv det vi ville ha å drikke til, og til slutt fikk vi kaffe. Den tradisjonelle utlodningen fikk vi også med oss.



Ute var det strålende vær.

De som ville fikk en privat omvisning i selve huset, og vi spaserte i hagen i det deilige været. Alle så ut til å storkose seg. Tiden gikk bare så alt for fort, til vi igjen måtte gå i bussen for å reise hjem.

En stor takk til Søsterskillingen for en fin tur og en trivelig sommeravslutning.

Sol Johansen

TAKK FOR MEG

Ja, så er det tid for å overlate min plass til en ny medarbeider her i Nore-Nytt. Det har vært noen interessante og lærerike år, som jeg sikkert vil savne. – Ikke minst hyggelige redaksjonsmøter.

Nore-Nytt har en oppgave, det forstår man på reaksjoner og uttalelser fra leserne. Derfor er det veldig viktig at alle medlemmene i logene våre bidrar med sine meninger og innlegg. Min oppfordring er derfor å skrive ned tanker og meninger. Ikke vent på oppfordring men gjør det "frivillig".

Skal avisen bestå, må man gå sammen om den. Ikke bare overlate det til noen få. Da kan det fort bli til at ingen orker å ta på seg oppgaven.

Jeg ønsker lykke til videre til dere i redaksjonen og takker for meg.

Sol Johansen

Den 29. juli 2004, en stor merkedag i norsk historie

Til minne og ære for våre 2 store konger, Olav II Haraldsson (den hellige) og Håkon IV Håkonsson.

Håkon Håkonsson ble en av vår store middelalderkonger, kanskje den største. Og det er ham, Håkon IV Håkonsson, vi vil feire i år 2004. Da er det 800 år siden han ble født. Når Loge 62 Håkon Håkonsson anvender vår store middelalderkonges navn, da skylder vi vel majesteten å ære ham.

Og siden vi ikke vet eksakt hans fødselsdag, hva ville være bedre enn å markere hans fødsel på selveste Olsokdagen neste år. Kanskje den viktigste dagen i hele Håkons regjeringstid!

I sine bøker "Historien om Norge" skriver Karsten Alnæs følgende om Håkon Håkonssons kroning. – Olsokdagen 1247 i Bergen. Gresstakene glinser, brolegningen av tre svartner, tåkeflakene henger i skrentene. Skipene ligger med dyvåte seil. Det har regnet både dag og natt. Derfor er det slått mange telt over veien fra kongsgården til døren i Kristkirken. De er av rødt og grønt tøy, og har både tak og vegger. I kongsgården er det også telt, så gjestene kan gå til sine rom uten å vætes.

Gud være lovet at jeg ikke vendte om på min ferd hit slik som jeg ble tilrådet, tenker kardinalen som står i kirkedøren til Kristkirken og ser mot prosesjonen som skrider mot ham. Først hirdmennene som rydder vei i folkemengden. Deretter lendmennene med de siselerte, vakre sverdene, så de vakkert kledte systemennene, deretter skutilsveinene, gjester og huskarer.

Måtte mitt ærend hit bli til velsignelse for alle både i denne verden og den neste, tenker kardinal Vilhelm, og ser ut på Vågen der det ligger flere skip enn ham minnes å ha sett i en havn før. Folk sier at handelen trives som aldri før nå etter at den lange vonde krigstiden er slutt, og kjøpmannsskip og handelsmenn får være i fred. Kardinalen fylles av glede over å



Maleri av O. A. Wergerland. Håkon Håkonsson red- des ved å bringe han over fjellet.

kunne utføre det verv som er pålagt ham av "den Hellige by Roma, min herre paven og alle kardinalene". Vond strid mellom kirke og konge har hjemsøkt dette landet. Den som skal salves og krones i dag, er også uekte født, noe som har voldt hans Hellighet paven store anfektelser. Hans Hellighet støttet da også den ektefødte hertug Skule i hans kamp mot kong Håkon. Det må heller i glemmes at kong Håkons farfar, Sverre, i sin tid var en djevleprest som trosset Sankt Peters stol på den mest vanhelligende måte. Men var ikke Vår Herre kommet ned på jorden for å tilgi? – Så langt Karsten Alnæs.

Det var nok ingen tilfeldighet at Håkon Håkonsson valgte 29. juli som sin kroningsdag, Sankt Olavs dag etter fallet på Stiklestad i året 1030.

Håkon hadde vært Norges konge i 30 år og var etter datidens levetid en aldrene mann på 43 år. Han hadde i lang tid søkt forsoning med Roma-kirken. Hans farfar, kong Sverre, var blitt lyst i band i året 1195. Det hadde hersket uår i landet og det ville bety meget for kongerikets fremtid, ikke minst politisk, om kirken atter kunne komme inn under den Hellige stol i Roma.

Olav den Helliges fall på Stiklestad den 29. juli 1030 år tidligere, var fortsatt en viktig merkedag for hele den katolske kirke, og at Håkon søkte denne dag som sin kroningsdag skulle såvist symbo-

lisere kongens ønske om det sterkeste bånd til Romakirken og paven. Et annet moment i historien som kan ha beveget kongen til valget av Olsokdagen for sin kroning, kan ha vært at synet på Norges samling til ett rike faktisk var Olav den Helliges død. Senere historisk forskning hevder at Norges samling ikke var ved Harald Hårfagres seier i slaget ved Hafrsfjord i år 885 men at det tilnærmelsesvis riktige år var 145 år senere, m.a.o. ved Olav den Helliges fall på Stiklestad.

Man har ingen sikker dato for Håkon Håkonssons fødsel. Sannsynligheten taler for sommeren år 1204 og at moren, Inga fra Var- teig, fødte kongsbarnet på Folkenborg i Eidsberg.

Opp gjennom tidene har det hersket tvil om Håkon virkelig hadde den rette arverett til å bli konge. Og skal vi tro den beskrevne historien rett så var vel Inga en frille som Håkon Sverresson holdt seg, og avkommet deres nærmest måtte bli å betrakte som "uekte" barn, slik også Karsten Alnæs antyder. Men datidens politikk ville det såvist noe annet.

Jeg nevner dette nå. I hvilket omfang Logen vil at en markering av dette skal skje, så vil det være viktig at kollegiet tar stilling til dette nå. Uansett størrelse og omfang så vil det ta tid å forberede en markering.

Frank Lind

Ut på tur – aldri sur

Noen ganger får man helt uventet oppleve ting som man får lyst til å fortelle videre. Sann og med meg.

På grunn av et familiejubileum var jeg i Ålesund i slutten av august, begynnelsen av september.

Jeg fikk være med på et hyggelig symøte i Loge nr. 6 St. Veronica, noe jeg har fortalt om både på logemøtet vårt og på Søstertreff. Men det jeg har lyst til å fortelle om, er to flotte turer vi også hadde.

Det er nok mange som kunne tenke seg en tur med en av de nye flotte hurtigrutene. I Ålesund kan man enkelt få denne drømmen oppfylt. I sesongen mai-sept./okt. kan man ta en dagstur uten alt for store utlegg.

Vi var 4 personer som gikk ombord i M/S Nordnorge onsdag 3. sept. kl. 09.30. Været var ikke helt på topp, men etter hvert som vi passerte Storfjorden og kom inn i Geirangerfjorden var det god sikt, selv om solen glimret med sitt fravær. Vi kunne benytte alle salongene og fasilitetene ombord, men valgte i første omgang å sitte i den innebygde salongen «Torg-hatten», med panoramautsikt. Der satt vi i behagelige stoler og kunne nyte en kaffekopp og utsikten, mens guiden fortalte om alle de kjente stedene vi passerte.

Som f.eks. Matvika, et passende navn på bygden som ligger så lunt til at de dyrker aprikoser på friland. Det er blitt høstet flere kilo modne aprikoser for året. Vi passerte Stranda der Norges største pizzabakeri ligger, og ellers steder som ble kjent gjennom «The Silvercruise», som Skageflå, De syv søstre o.s.v.

I Geiranger ble endel av passasjerene satt i land pr. båt mens Nordnorge lå på redan. Deretter fortsatte vi ut fjorden igjen og ankom Ålesund kl. 18.00. I løpet av turen kunne vi nyte en bedre lunsj i den flotte spisesalen med store panoramavinduer der og.

Er man litt mere småspist, var det muligheter for lettere ting i kafeteriaen. Rent og delikat over



Fra Hurtigruten med panoramavinduer.

alt. Turen anbefales på det varmeste.

Den andre turen var først inn til Valldal. Mange av oss har nok passert denne bygden på vei til Trollstigen.

Valldal ligger lunt til ved fjorden. Her ligger Muritun, et stort rehabiliteringssenter, hvor også veifarende kan få seg et godt måltid mat. Her ligger også en stor campingplass med minnestøtte over den engelske lakslorden William Robert Russel som bodde her i mange år. Han var en mann som gjorde mye godt for bygden, og huset han bodde i står der enda. En lang hvit trebygning. Han var også en flink fotograf og ga samlingen sin til bygden.



Valgene av turløyper var mange.

Oppe i lia ligger Linge, den nordligste bygden som har lønnsom fruktdyrking. Her og har de dyrket både valnøtter og aprikoser.

Vi valgte å fortsette videre innover fjorden til Tafjord med kraftstasjon og museum over kraftutbyggingen. Der står det også en minneplate over de 40 som omkom i den store rasulykken i 1934 da 2 millioner kbm. stein raste fra fjellet og ned i fjorden, så over 60 meter høye bølger feiet over strendene og bygden. – Nifst å tenke på.

Vi fortsatte fra Tafjord og oppover i fjellet på en smal og humpetee vei. Men for en natur!!! Vi kom til Sakariasdammen, et 96 meter høyt damanlegg og et praktfullt byggverk. Det er her hotellkongen Buchar vil bygge hotell. For meg høres det helt sprøtt ut, og det vil sikkert ødelegge mye av naturidyllen – hva velger man? Ved enden av demningen går det tursti inn til Reindalsseteren, en ca. 2 timers gange. Vi kjørte litt tilbake og videre opp til Kaldhusseteren i håp om å få en kopp kaffe. Men det var dessverre stengt for sesongen. Her er utgangspunktet til flere merkede fotturer mot Grotli og Geiranger.

Å kjøre i dette ville og vakre landskapet var en flott opplevelse, og en utrolig fin biltur som kan anbefales.

Sol Johansen

Internasjonale Odd Fellowdager 2003

De 18. Internasjonale Odd Fellowdager ble avviklet i Vadstena 6.-10. august 2003.

Det var til sammen ca. 140 deltagere fra Danmark, Finland, Norge, Sverige, Tyskland, Nederland og Sveits. Noen var med for første gang mens mange hadde vært med i mange år. Men nå er det slutt. Ildsjelene Gunnar Jivegård og Karl-Gustav Johansson har stått for arrangementet i alle år. De har også blitt eldre etter hvert og nå vil de gi seg og det er vel utenkelig at andre kan overta.

Årets arrangement var i samarbeid med Vadstenalogene nr. 20 Katarina og nr. 53 Wasaborgen og ble også preget av at Vadstena feiret 700 års jubileum for den hellige Birgitta.

Deltagerne ankom i løpet av formiddagen 6. august og etter en solid lunsj på Odd Fellowhuset ble vi innkvartert på de aktuelle hoteller. De fleste av oss bodde på *Starby Kungsgård*. I dag er dette et moderne konferansehotell, men det er kjent så langt tilbake som på 1500-tallet. Det fortelles at da Gustav Wasa feiret jul her i 1525, ble han så begeistret for gården og omgivelsene at han beslagla hele eiendommen.

Om kvelden var det logemøte for Rebekkasøstrene mens brødrene ble tatt med på båttur på Vättern. Her fikk vi nyte varierte delikatesser av sjømat og det ble satt ut krepseteiner, men fangsten var heller beskleden.

7. august var det guiding i Vadstena på formiddagen. Vi fikk en rundtur i de gamle gatene med rundturstog og fikk en fin orientering om de gamle bygningene vi passerte underveis: Vadstena slott fra 1500-tallet, Klosterkirke som er bygd etter hellige Birgittas anvisninger og Sancta Birgittas klostermuseum som er innviet nå i 2003 i forbindelse med 700-års jubileet. Muse-

et er nytt, men bygningen er et gammelt kongepalass fra 1200-tallet.

Etter lunsj besøkte vi den nye klosterkirken hvor søster Patricia orienterte om Birgitta-ordenen og svarte slagferdig på alle mulige og umulige spørsmål. (I parentes kan nevnes at vi opplevde henne i 1980 da vi stoppet i Vadstena på tur med Foreningen Norden til Nassjö. Hun har blitt eldre og går med stokk, men hennes vidd er like sprudlende).

Om kvelden var det logemøte for brødrene mens damene fikk oppleve båttur på Vättern.



Primus motor gjennom alle år, Gunnar Jivegård (t.v.) og Karl-Gustaf Johansson (Kalle) har i alle år holdt orden på fakta og nødvendige opplysninger.

8. august gikk turen med buss til Jönköping hvor vi gikk om bord i *Nya Skärgården*. Her ble det lunsj ombord og siden kunne vi nyte båtturen på dekk i varmt sommervær og dragspålmusikk av de trofaste Odd Fellow-musikantene. Det var relativt trangt om bord, men vi fikk gå i land på Visingsø og strekke på beina rundt de gamle slottsruinene på øya. Båtturen gikk videre til Gränna hvor bussene ventet på oss. Gränna er spesielt kjent som polfareren Andrees hjemsted og museum, men for den yngre gar-

de er det kanskje mer interessant å få vite at polkagrisen kommer fra Gränna. Om kvelden var det konsert i Klosterkirken og senere var det *Kräftskiva* for 400 personer på Vadstena slott. Her kunne vi sette til livs så mye vi orket av krepss og sitte ved langbord så lenge vi ønsket.

9. august gikk turen til Linköping. Vi besøkte Länsmuseet og Gamla Linköpings friluftsmuseum og Domkirken som bl. a. har altertavle malt av Henrik Sørensen. Vi besøkte også Odd Fellowhuset og fikk en interessant omvisning i dette prektige Or-



denslokalet. Vår guide var Sonja Ström som vi kjente godt fra vennskapssamarbeide mellom loge nr. 31 Cecilia i Mysen og loge nr. 23 Cecilia i Nyköping.

Om kvelden var det avslutningsfest i Skänninge ca. 15 km fra Vadstena. Festlokalet var selskapslokaler i en gammel skole. Det ble servert rikelig med velsmakende mat og godt drikke, sang og musikk og etter hvert både taler og gaver. Gunnar Jivegård og Karl-Gustaf Johansson ble hyllet med gaver og taler og ble berømmet for det store arbeid

de hadde lagt ned gjennom 18 år for utbredelse av vennskap mellom Odd Fellows fra så mange land.

Institusjonen Internasjonale Odd Fellow-dager er nå historie, men mange gode vennskapskontakter vil bestå i årene fremover. Det finnes både telefon og postgang og om man er på reise er det mulig også å besøke gamle venner. Avstandene er ikke så store.

Ved brodermåltidet etter logemøte ble jeg sittende overfor tre hollandske brødre. I Sverige er det vanlig at man ved brodermåltidet både utbringer Kungens skål og synger nasjonalsangen. Til hollendernes store forundring sang både dansker og nordmenn den svenske nasjonalsangen med like stor kraft og de spurte forundret: Har Danmark, Norge, og Sverige felles nasjonalsang og utbringer man svenskekongens skål også i Danmark og Norge? Vi fikk fortalt dem at vi nok hadde egne nasjonalsanger, men at



Omvisningen startet ved den gamle Klosterkirken.

det var vanlig at man på skolen også lærte nabolandenes nasjonalsanger.

På veien fra Starby Kungsgård til Klosterkirken og likeens fra kirken til slottet opplevde vi en enestående aktivitet ved slottets vollgraver. Fra kl. 17.00 den dagen var det tillat for alle å krepse i vollgraven. Her var et yrende liv omkring hele slottet med unge familier med barnevogn og eldre

mennesker med både en og to stokker. Alle var opptatt av sommerkveldens krepasing!

Søndag 10. august var det slutt. Avskjedsseremoniene begynte ved frokostbordet og fortsatte til de enkelte begynte på hjemreisen. De som holdt ut lengst, fikk med seg høymesse i Blåkyrkan i Vadstena som er et annet navn på den gamle klosterkirken.

Kari og Magne



Loge Nr. 31 Cecilias kollegium 2003–2005. Foran f.v.: Sekr. May Loe Trippestad, OM Eva Jahren, UM Anne Kirsti Kristiansen. Bak: CM Reidun Lie Larsen, Kass. Reidunn Grefslie, Skm. Turid Mohrsen.

Vet du det?

Vet du hvem som var statsminister i Norge i:

1. 1905?
2. 1913?
3. 1923?
4. 1926?
5. 1928?
6. 1931?
7. 1933?
8. 1935?
9. 1945?
10. 1951?
11. 1963?
12. 1965?
13. 1971?
14. 1972?
15. 1973?
16. 1976?
17. 1981?
18. 1983?
19. 1989?
20. 1990?

Spørsmålene er ført i pennen av Kjell Næss.

SVARENE finner du snudd opp ned annet sted i bladet.

ÅRSMØTE I SØSTERTREFF

Årsmøtet ble avholdt på Villa Nore 5. mai 2003. På programmet stod valg av nytt styre. Utgående styre var følgende: Formann, Randi Arnesen, sekretær Marit Kolstad og kasserer Randi Karlsrud. Valgkomiteens forslag ble opplest av Kari Skadsheim, og følgende ble valgt: Formann Gunvor Egeberg, sekretær, Maja Andresen og kasserer Randi Jansen.



Påtroppende styre i Søstertreff

Vi takker det avtroppende styret for godt utført arbeid. Det nye styret takker for tilliten og ønsker at flere vil slutte opp om oss og møtene hver første mandag i måneden. Vi har det hyggelig på møtene med kaffe og rundstykker. Opplesning, diskusjon om dagens situasjon og kåserier er hva vi kan tilby. Vi har en hyggelig formiddagsstund sammen og ønsker alle søstre som har anledning velkommen til oss.

M.A.



..... og her det avtroppende styret.

Kirkebesøk – Allehelgensdag – 2003

Det er blitt en god og varm tradisjon at Loge Håkon Håkonsson avlegger kirkebesøk i nærdistriktet denne søndagen. I år falt valget på Eidsberg kirke, denne gang med konsert og aftengudstjeneste. Et tidspunkt på dagen som samtlige fremmøtte syntes å sette pris på.

Forut for kirkebesøket var brødre med ledsager invitert til kaffe og kringle i Kirkefjeringen Grendehus. Våre avdøde brødres enker var også som vanlig invitert til å delta. Det ble en hyggelig sammenkomst med god prat og mye sang og musikk. Men, et velbegrunnet (som jeg ikke skal komme nærmere inn på) spørsmål: – Hvorfor skal dette arrangement være gratis for oss deltagere?

Undertegnede foretok ingen opptelling, men jeg antar at ca. 60 personer deltok.

I kirkekonserten deltok Eidsberg bygdekor som presenterte sine to sanger på en meget ren og vakker måte.

Det man kanskje husker best fra konserten var trompetsolisten som fremførte sine verk på en fin og i høyeste grad profesjonell måte.

Prost Hope forrettet andakten.

Totalt ble det en fin søndag ettermiddag hvor vi fikk lov å være sammen om å minnes våre avdøde brødre og over de personlige savn over dem som ikke lenger er med oss.

Stor takk til Kollegiet.

F.L.

1. Christian Michelsen
2. Gunnar Knudsen
3. Otto Halvorsen og Abraham Berge
4. Ivar Lykke
5. Christoper Hornsrud og Johan Mowinkel
6. Peder Kolstad
7. Johan Mowinkel
8. Johan Nygaardsvold
9. Einar Gerhardsen
10. Oscar Torp
11. John L yng og Einar Gerhardsen
12. Per Borten
13. Trygve Bratteli
14. Lars Korvald
15. Trygve Bratteli
16. Odvar Nordli
17. Gro Harlem Brundtland
18. Kåre Willoch
19. Jan P. Syse
20. Gro Harlem Brundtland

Svar:

Rebekkaloge nr. 12 Dagmarkjällans 25 års jubileum

Rebekkaloge nr. 12 Dagmarkjällan ble instituert 28. 10. 78. Av de 10 søstre som var med på å stifte logen er det 7 igjen.

Forløpet til logen var at noen damer fra Ekenäs reiste til Loge nr. 2 Sophie Mannerheim i Helsingfors og ble innviet der. Som for våre søstre som ble innviet i Halden, var bussturene til og fra Helsingfors uforglemmelige. Selv om reisen, ca. 10 mil hver vei, var lang og mange skulle på jobb dagen etter, ville ingen gå glipp av disse turene. De ga samhold og entusiasme og mot til å stifte egen loge.

Logens navn, Dagmarkjällan, har de tatt fra en kilde utenfor Ekenäs. Denne kilden besøkte Keiserinne Dagmar fra Russland flere ganger på grunn av kildenvannets renhet. Det at de har delen kilde i navnet, gir mange assosiasjoner til Ordenens valgspørsmål og lære.

Det fantes en Broderloge i Ekenäs, nemlig Raseborg, så Dagmarkjällan slapp arbeidet med å skaffe seg logehus, og det hjalp godt i den tid da mye annet utstyr måtte anskaffes.

Vi var 3 Eks OM som reiste til Finland for å være med på 25 års jubileet, nemlig Lene-Marie Eek, Solveig Hunstad og Kari Skadsheim.

Glade og forventningsfulle startet vi på turen. I Helsingfors ble vi møtt av Eks OM Synnöve Törnroos. Hun var med på vårt 40 års jubileum. Allerede på flyplassen forsto vi at Dagmarkjällans søstre var veldig glade og takknemlige for at vi kom.

Synnöve kjørte oss trygt frem i en mørk regn- og sluddfylt aften med til dels glatt kjørebane.

En opplevelse på turen, var synet

av et 2-etasjes tog som fór frem gjennom natten.

Vel fremme hos våre vertinner ble vi mottatt med den "stora famnen". Lene-Marie bodde hos sin og vår alles kjære Helvi. En festlig ung søster på 81 år. De ble etter sigende sittende å prate til langt på natt. Slik hadde Solveig og jeg det også hos vår vertinne, Distriktspresident Ullamaj Elgh. Mye god mat og godt drikke ble

det og prat til langt på natt. Det er alltid så mye å snakke om når du møter logesøstre, om de er gamle kjente eller ikke. Vi har alltid noe sammen, nemlig opplevelsene i logesalen og alt hva det gir oss. Vel er ikke alle ritualer og arbeidsprogrammet helt likt, men innholet er det samme.

Lørdagen var kald og fuktig, så det ble bare en tur ut for å kjøpe blomster, før vi alle sammen møt-



Fra Dagmarkjällans jubileums-arrangement.

tes til lunch hos Clara Lindqvist-Latvala. Herren i huset sto for matlagingen og den var bare herlig. Ullamaj måtte dra på stasjonen for å hente 2 søstre fra Åland. De kom og drakk kaffe sammen med oss hos Clara. Etter hvert måtte vi tenke på at logemøte begynte klokken 16.00. Så da var det bare å skynde seg hjem til Ullamaj for å skifte til galla for Ålendingene og oss som bodde der.

Det ble en fantastisk høytidsstund i logesalen. Møtet åpnet med at 4 av de søstre som var embedsmenn da logen startet, bekleddes OM-, UM-, Kap.- og Skattm.-stolene. Den første OM'en ga et tilbakeblikk på tiden som var gått og mante til fortsatt arbeid for Logen og Ordenen.

De nå fungerende embedsmenn overtok sine stoler når logen var åpnet og møtet var i Troskapens grad. Et av punktene i protokollen var tildeling av 25 års veteranjuvel til 6 søstre. Under denne sekvensen var det Distriktspresident Ullamaj Elgh som inntok forsetet, og de som skal motta juvelen blir ført frem for henne. Selve seremonien er helt annerledes enn vår. Det blir holdt en liten tale til hver og en hvor deres forskjellige oppdrag i loge og leir blir nevnt. Så blir de iført Veteranjuvelen og ført på plass.

Rebeckarådet overvar møtet og tilsdte var Rådspresident Marjatta Steiner, Dep. Rådspresident Anita Saaristo-Lindholm. Rådsskr. Anni Röllich og Rådsskattmester Kristina Lindquist. Rådets gave til logen var et OM-regalie, det ble overrakt etter at Søster Rådspresident hadde holdt sin tale til logen og takket den for det flotte arbeidet de gjør. Etter at denne gaven var overrakt ble logen avsluttet.

Nå gikk turen til Befalsklubben i Dragsvik militærleir. Her ble vi mottatt med en velkomstdrink som ble servert av brødre fra loge Raseborg. De stod for øvrig for



Logebrødre viste sin hjelpsomhet og stilte opp som servitører.

serveringen hele kvelden og utførte det med presisjon og glimt i blikket. Vi inntok en herlig 3 retters middag samt kaffe og tårta.

UM ønsket alle velkommen til bords og overlot ordet til CM. Det ble utbragt skål for Norge og Finland, begge etterfulgt av våre nasjonalsanger. OM innledet talerekken og hun var fantastisk fin. Hun er utdannet prest og har lært å ordlegge seg.

Det var 11 finske og 1 norsk loge representert. Talerekken ble lang: først ut etter OM var Dep. Rådspresident og så kom logene på rekke og rad. Alle hadde en gave og gode ord til logen. De fleste gavene var at logene hadde betalt inn penger til et Barnefond som Rebeckarådet har stiftet, etter forslag fra Dagmarkjällan etter som jeg forsto.

Sist på talerekken var så jeg. Jeg takket for innbydelsen, og den flotte mottakelsen vi hadde fått og ønsket logen velkommen til oss våren 2004. Gaven fra oss var Rebekkafiguren i krystall. Vi tre som var tilstede ga også på logens vegne en kvist rosa nelliker til hver av jublantene. Dessverre var det like vanskelig å få tak i de symbolske 3 nellikene i Ekenäs som det er her av og til. Men jublantene ble veldig rørt over at vi

hadde tenkt på dem også. Så var festen over og vi hadde fått enda flere venner og søstre.

Ullamaj ba med seg en del hjem og vi ble sittende å prate ut-over natten.

Søndag var den fineste dagen hva været angikk, og da gikk Solveig, Ullamaj og jeg en lang tur for å lufte ut lungene og strekke på beina. Når vi har vært i Ekenäs tidligere, har det alltid vært i hvitveisens og den lysegrønne bjerkas tid. Nå var det høst og løvfallstid men det var like vakert der. Jeg er forelsket i Ekenäs!!

Igjen var vi samlet til lunsj 6 søstre hos Ullamaj. Lene-Marie, Helvi, Clara, Solveig, Ullamaja og jeg. Rolf, Ullamajas mann, fortsatte med serveringen slik han hadde gjort på festen. Heldigvis er det ikke så lenge til vi sees igjen.

Synnöve og hennes mann kjørte oss trygt til flyplassen, og hjemreisen var i gang. På Gardermoen ventet Lene-Maries mann som kjørte oss alle til døra hjemme.

Kari

La juleevangeliet bli personlig!

Gjengitt med tillatelse fra Jostein Tegner, kapellan i Drøbak kirke.

"Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre med den jentungen", sa mor og bladde i karakterboken. "Her har hun fått anmerkninger igjen!"

"Hva er det som er så galt da?", spurte mormor og så opp fra strikketøyet hun holdt på med. "Ja, hør selv hva lærerinnen skriver: "Anita er en jente, en av de fremmeligste åtteåringer jeg har hatt. Om hun kan sine lekser eller ikke spiller liksom ingen rolle for henne. Hun ror seg som regel i land ved hjelp av fantasien, en evne som er helt på topp under gjenfortelling, der en stadig har en følelse av å få igjen mer enn man har gitt. Jeg tenker spesielt på juleevangeliet som hun leste ved avslutningen. Det vakte formelig munterhet. Hvis hjemmet kan hjelpe til med å rette på et og annet der, tror jeg det ville være bra. Ellers har jeg bare godt å si om Anita. God Jul".

"Der hører du, er det ikke forferdelig?"

"Hmm", sa mormor, uten å stanse strikkepinnene. "Vi måtte vel først få høre denne gjenfortellingen før vi kan si noe om hvor forferdelig den er."

Anita ble ropt inn og bedt om å gjenfortelle juleevangeliet for mormor. "Men kan ikke mormor det da?", spurte hun og satte store øyne. "det om Jesus som ble født og sånn?" "Joda", smilte mormor, "men vi vil høre det slik du fortalte det på skolen."

"Jeg husker det ikke helt ordrett, altså, men det var for en masse år siden. Det var like før jul og veldig travelt. Keiser Augustus skulle telle opp alle folkene sine, og alle måtte dra inn til byen for å bli innmeldt i folkeregisteret. Så var det en snekker i Nasaret som hette Josef og som hadde en dame som hette Maria. Hun måtte dra den lange veien fra Gale-heia til Budeia ..." "Nei, fra Galilea til Judea", rettet mor. "Ja, det var i hvertfall i en annen kommune", fortsatte Anita. "Men det var ikke det verste, for jomfru Maria var gravid i niende måned, og etter at hun hadde ris-tet og skranglet på de humpete landeveiene og kjørt i kø på motorveien til Betlehem fra Jerusalem, ble hun syk og måtte på fødehem. Men der var det ikke plass.

Ikke på sykehuset heller. Og alle hotellene var opp-tatt. Josef visste ikke sin arme råd. Da kom han plutselig over en ledig garasje utenfor bygrensen. Den lei-de han med en gang og betalte forskudd - antagelig for hele julen. Han hadde ikke noe valg. Det fantes ikke hus å få.

Og så - på selveste julaften mens helgen ringtes inn, måtte Josef i all hast få blåst opp en luftmadrass og satt over vann på propanapparatet. Det var ingen hjelp å få. Ikke så mye som en jordmorlærning. De hadde naturligvis tatt restferien sin, alle på en gang. Men heldigvis gikk det bra. Klokken 24 norsk tid gikk følgende melding ut: "Hurra, en gutt, stor og kraftig. Alt vel!"

Og bøndene borte på beitemarken var de første som oppfattet meldingen. De sprang fra sauene sine og rett bort til garasjen. Og det viste seg da at jomfru Maria ikke hadde vært så uforberedt likevel. Hun hadde hatt plenty babytøy med seg liggende i en liten bag i hanskerommet. For da bøndene kom for å gratulere, lå barnet der smilende og velstelt, svøpt i fineste nylon og med blå sokker på de bittesmå føttene. Og utenfor spilte et himmelsk orkester opp, mens alle tid-ers blandede kor av engler sto høyt på en perlemor-sky og sang: Et barn er født i Betlehem. De sang en til også, eller to. jeg tror det var Elle Melle Gud i det høyeste. Nei, nå husker jeg det - Ære være Gud i det høyeste. Men så måtte de slutte. Maria tålte ikke mer. Dessuten var Josef også trett, og ungen skulle sove. Men dagen etter var det fullt hus igjen. Da kom det blant annet tre vise menn fra østlandet. De hadde na-vigert etter en stjerne og kommet feil ut, men de hadde da fått tatt seg inn igjen og kom nå og bar frem ga-ver til barnet, og det var ikke småtteri. Det var både gull, røkelse og mye rart.

Og så var det ikke mer. - Kan jeg få gå nå?"

"Bare gå du, jenta mi," sa mormor og lo "hadde jeg vært lærerinne, skulle du fått både stjerner og pluss etter. For dette var i sannhet mer enn en fortelling. Det var en opplevelse!"